

KONFERENCE MLADÝCH HISTORIKŮ V HRADCI KRÁLOVÉ POSEDMÉ

Pavel Horák

Jako již tradičně konala se i v roce 2012 na Historickém ústavu Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové (dále jen HÚ FF UHK) konference mladých vědeckých pracovníků pod názvem *České, slovenské a československé dějiny 20. století*, tentokrát s pořadovým číslem sedm. Oproti předchozím ročníkům byl termín konání akce přesunut z konce března na počátek měsíce dubna (konkrétně na 3.–4. dubna 2012). Ačkoliv tato konference původně vznikla s nevelkými ambicemi, především za účelem setkání domácích studentů doktorského studia českých a československých dějin s kolegy z jiných univerzit a diskutování nad vědeckými problémy, je dnes již neodmyslitelnou a nezpochybnitelnou součástí dění na poli historické vědy nejen u nás, ale i v zahraničí.

V průběhu zahájení konference se úvodního slova ujal PhDr. Jan Mervart, Ph.D. (odborný asistent HÚ FF UHK) a proděkan pro vědu, výzkum a tvůrčí činnost a statutární zástupce děkana FF UHK PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D. Není bez zajímavosti, že právě oni dva společně s Mgr. Sylvou Sklenářovou, Ph.D. (dnes vedoucí archivu UHK) pod patronací PhDr. Veroniky Středové, Ph.D. (odborná asistentka HÚ FF UHK) jako mladí studenti doktorského studia tuto konferenci v roce 2006 zakládali.

I tentokrát se mohla konference, která se konala za podpory Visegrádského fondu, pochlubit dobrou účastí aktivně vystupujících mladých historiků (necelé čtyři desítky), nicméně účast byla poněkud nižší než v předchozích letech. Na rozdíl od předchozích ročníků totiž sloužil jako přihláška předem zasláný text příspěvku o délce deseti normostran.

Složení vystupujících bylo vskutku mezinárodní. Přijeli účastníci z Německa, Maďarska a především ze Slovenska (33 % účastníků bylo právě ze Slovenska). S touto různorodostí autorů pak korespondovala i různost jejich příspěvků, což však nebylo ke škodě, protože opravdu každý si zde našel své blízké téma. Tradičně mírně převažovaly studie z oblasti politických dějin, nebyla však opomenuta ani témata z dějin kulturních, hospodářských, sociálních a také z oblasti teorie historických věd. Konference se pak především stala reflexí nových témat, která se v české a slovenské historiografii objevují, ale ukázala také nové teoretické a metodologické přístupy, které se prosazují ve studiu soudobých dějin.

Novinkou byl systém organizace vystoupení účastníků přejatý z anglosaských zemí. Po přednesení všech příspěvků jednoho bloku zaznělo kritické zhodnocení komentátora, který byl tomuto bloku přidělen. Následovala vždy bohatá diskuze, kterou lze považovat za velmi přínosnou, protože umožnila mladým historikům poradit se se svými kolegy o problémech spojených s jejich tématem, ale rovněž jim poskytla řadu podnětných připomínek pro další studium.

Mezi čestnými hosty nechyběli zejména prof. PhDr. Jiří Kocian, CSc., PhDr. Vojtěch Čelko (z Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR) a Miroslava Nosálová-Fekiačová (Head Secretary of Visegrad Fund).

Všichni milovníci historie jistě uvítají kolektivní recenzovanou monografii, která je publikačním výstupem konference *České, slovenské a československé dějiny 20. století VII.* a ve které byly nejzdařilejší práce otištěny.

Mgr. Pavel Horák
Historický ústav
Filozofická fakulta
Univerzita Hradec Králové
Náměstí Svobody 331
500 02 Hradec Králové